

Dosarul nr.3ra-1295/2018

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (G. Tocaiuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (A. Corcenco, D. Stănilă, D. Corolevschii)

Î N C H E I E R E

03 octombrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Eugeniu Șevciuc,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Eugeniu Șevciuc,
conducătorul Comunității religioase Mănăstirea Ortodoxă pe Stil Vechi
„Schimbarea Domnului Nostru Isus Hristos” împotriva Primarului or.Soroca și
Consiliul orășenesc Soroca privind obligarea autorităților publice Soroca să
atribuie teren Mănăstirii Ortodoxe pe Stil Vechi „Schimbarea Domnului Nostru
Isus Hristos” din or.Soroca,
împotriva deciziei din 03 mai 2018 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a ț ă :

La data de 08 februarie 2018, Eugeniu Șevciuc, conducătorul Comunității religioase Mănăstirea Ortodoxă pe Stil Vechi „Schimbarea Domnului Nostru Isus Hristos” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primarului or.Soroca și Consiliul orășenesc Soroca privind obligarea autorităților publice Soroca să atribuie teren Mănăstirii Ortodoxe pe Stil Vechi „Schimbarea Domnului Nostru Isus Hristos” din or.Soroca.

În motivarea acțiunii a invocat că în anul 2004 a depus cerere către Consiliul orășenesc Soroca, prin care a solicitat atribuirea terenului pentru construcția unei Mănăstiri, în temeiul art.16 Cod funciar.

La 24 aprilie 2014, Consiliul orășenesc Soroca a decis elaborarea planului geometric în scopul formării unui bun imobil circa 2 ha, în sectorul Maternității pentru construcția Mănăstirii pentru bărbați.

La 12 mai 2016 a depus cerere către Consiliul orășenesc Soroca prin care a solicitat atribuirea terenului pentru construcția Mănăstirii, iar la 20 iunie 2016 a primit răspuns prin care a fost informat că cererea va fi discutată la ședința ordinară a Consiliului orășenesc Soroca.

La data de 25 august 2016 a avut loc ședința Consiliului orășenesc Soroca, însă proiectul de decizie privind atribuirea terenului pentru construcția Mănăstirii, nu a fost votat.

La data de 19 septembrie 2016, a depus cerere în contencios administrativ prin care a solicitat Consiliului orășenesc de a soluționa cererea de atribuire a terenului, însă prin încheierea din 21 septembrie 2016 a Judecătoriei Soroca, cererea a fost restituită pe motiv că nu a fost respectată procedura prealabilă.

Astfel, la data de 05 octombrie 2016, a depus la Consiliul orășenesc cererea prealabilă prin care a solicitat soluționarea chestiunii abordate, pentru evitarea cheltuielilor nejustificate de judecată, anexînd și copia încheierii judecătorești.

La 23 decembrie 2016 a primit răspuns de la Primarul or. Soroca, prin care a fost informat că chestiunea abordată a fost expusă la ședința Consiliului orășenesc Soroca din 30 noiembrie 2016, avizul comisiei a fost negativ și că nu a întrunit numărul necesar de voturi, din care motiv cererea nu poate fi acceptată.

A menționat că la răspuns au fost anexate proiectul de decizie propus pentru votare consiliului, pct.2 din anexă prevedea includerea în lista bunurilor imobile proprietate publică, domeniul privat a terenului cu număr cadastral xxxx cu suprafața de 1,5106 ha pentru construcția mănăstirii.

Din extrasul procesului-verbal al ședinței reiese că 18 consilieri prezenți la ședință s-au abținut de la votare, astfel nu este clară poziția lor privind problema atribuirii terenului pentru construcția mănăstirii, adică s-au eschivat de la soluționarea cererii, deși decizia integrală a fost votată de cei 22 consilieri prezenți, astfel rezultă că cererea s-a respins.

La 20 ianuarie 2017, a depus cerere în contencios administrativ prin care a solicitat obligarea Consiliului orășenesc Soroca de a soluționa cererea de atribuire a terenului cu numărul cadastral xxxxx cu suprafața de 1,5106 ha, Mănăstirii Ortodoxe pe Stil Vechi „Schimbarea Domnului Nostru Isus Hristos” din or. Soroca, prin modificarea deciziei nr.14/30 din 30 noiembrie 2016 în corespundere cu proiectul propus de primar.

Prin hotărîrea din 28 februarie 2017 a Judecătoriei Soroca, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 08 august 2017 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul și menținută hotărîrea Judecătoriei Soroca din 28 februarie 2017, fiind menționat faptul că urma să se adreseze cu cerere de chemare în judecată privind atribuirea terenului și nu obligarea soluționării cererii de atribuire a terenului, deoarece cerința care este înaintată este o solicitare de a obliga pîrîtul să emită un act administrativ.

Prin încheierea din 13 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat a fost recunoscut inadmisibil pe motiv că nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin.2, 3, 4 Cod de procedură civilă.

La data de 11 ianuarie 2018, a depus cerere în contencios administrativ prin care a solicitat atribuirea terenului Mănăstirii Ortodoxe pe Stil Vechi „Schimbarea Domnului Nostru Isus Hristos” din or. Soroca, însă prin încheierea din 16 ianuarie 2018 s-a restituit cererea pe motiv că nu a respectat prevederile art.166 alin.5 Cod de procedura civila, n-au fost autentificate actele anexate la cerere și nu a prezentat acte ce confirmă împluternicirile.

Prin hotărîrea din 15 martie 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Central s-a respins acțiunea conducătorului Comunității religioase Mănăstirea Ortodoxă pe Stil Vechi „Schimbarea Domnului Nostru Isus Hristos”, Eugeniu Șevciuc împotriva Primarului or.Soroca și Consiliul orășenesc Soroca privind obligarea autorităților publice Soroca să atribuie teren Mănăstirii Ortodoxe pe Stil Vechi „Schimbarea Domnului Nostru Isus Hristos” din or.Soroca, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 03 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Eugeniu Șevciuc, conducătorul Comunității religioase Mănăstirea Ortodoxă pe Stil Vechi „Schimbarea Domnului Nostru Isus Hristos” și s-a menținut hotărîrea din 15 martie 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Central emisă în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de conducătorul Comunității religioase Mănăstirea Ortodoxă pe Stil Vechi „Schimbarea Domnului Nostru Isus Hristos”, Eugeniu Șevciuc împotriva Primarului or.Soroca și Consiliul orășenesc Soroca privind obligarea autorităților publice Soroca să atribuie teren Mănăstirii Ortodoxe pe Stil Vechi „Schimbarea Domnului Nostru Isus Hristos” din or.Soroca.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, cu referire la circumstanțele cauzei, a reținut că prima instanță corect a interpretat circumstanțele cauzei și just a aplicat normele de drept material și procedural, adoptînd o soluție legală și întemeiată.

A stabilit că instanța de fond corect a apreciat că prin decizia nr.40/11 din 24 aprilie 2014, s-a decis elaborarea planului geometric în scopul formării unui bun imobil circa 2 ha în sectorul maternității, pentru construcția unei mănăstiri de bărbați, în acest sens chiar dacă bunul a fost format, dreptul exclusiv de a hotărî soarta bunului format aparține administrației publice locale.

La data de 02 august 2018, Eugeniu Șevciuc, conducătorul Comunității religioase Mănăstirea Ortodoxă pe Stil Vechi „Schimbarea Domnului Nostru Isus Hristos” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, iar la data de 23 august 2018, a depus cererea de recurs concretizată, solicitând casarea deciziei din 03 mai 2018 a Curții de Apel Bălți cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

În susținerea recursului recurentul a indicat dezacordul său cu hotărîrile judecătorești. A menționat că instanțele de judecată corect au stabilit circumstanțele de fapt și de drept, însă incorect le-au interpretat or, prevederile art.15¹ Cod funciar sunt imperative nu permissive și urmau să fie îndeplinite de autoritățile administrației publice locale.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 03 mai 2018 a Curții de Apel Bălți a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 31 mai 2018 (f.d.67) fiind recepționată de către părți la data de 06 iunie 2018 (f.d.68, 69, 70), respectiv recursul declarat la 02 august 2018 de Eugeniu Șevciuc, conducătorul Comunității religioase Mănăstirea Ortodoxă pe Stil Vechi „Schimbarea Domnului Nostru Isus Hristos”, se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art.439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea

despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Eugeniu Șevciuc, conducătorul Comunității religioase Mănăstirea Ortodoxă pe Stil Vechi „Schimbarea Domnului Nostru Isus Hristos” este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Eugeniu Șevciuc,

conducătorul Comunității religioase Mănăstirea Ortodoxă pe Stil Vechi „Schimbarea Domnului Nostru Isus Hristos”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle v.Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Latourniere v.Franța*, 10 decembrie 2002, parag.2; *Hansen v.Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Eugeniu Șevciuc, conducătorul Comunității religioase Mănăstirea Ortodoxă pe Stil Vechi „Schimbarea Domnului Nostru Isus Hristos”.

În conformitate cu art.art.270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Eugeniu Șevciuc, conducătorul Comunității religioase Mănăstirea Ortodoxă pe Stil Vechi „Schimbarea Domnului Nostru Isus Hristos”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh